

Thus, students are particularly likely to develop procrastination for social and personal reasons. High level of procrastination in students is accompanied by a decrease in academic performance, has a negative impact on the individual and his psychological well-being, which in turn negatively affects the effectiveness of professional of students.

References

1. Bykova D.V. Procrastination as a manifestation of emotionally oriented and focused on avoiding coping styles / D.V. Bykova // Psychology of coping behavior: materials of the III scientific-practical. conf. T.1. - Kostroma: KGU N.A. Nekrasova, 2013. - P. 194-196.
2. Kovylin V.S. Theoretical bases of studying the phenomenon of procrastination / V.S. Kovylin // Personal. chang. world: Health, adapt, dev. 2013. - №2 (2). - 322 p.
3. Lebedev S.U. Psychological features of students prone to procrastination / S.U. Lebedev. - SPb., 2016. - 110 p.
4. Mokhova S.B. Psychological correlates of general and academic procrastination in students / S. B. Mokhova, A. N. Nevryuev // Quest. psychol., 2013. - №1. - P. 24-33.
5. Steel P. The nature of procrastination: A meta-analytic and theoretical review of quintessential self-regulatory failure. / P. Steel // Psychological Bulletin. 2007. - №133 (1). - P. 65-94.
6. Zimbardo P.G. The Time Paradox: The new psychology of time, that will change your life / P.G. Zimbardo, J.N. Boyd - New York: FreePress, 2008. - P. 368.

*Scientific adviser: Khomenko-Semenova L.O.,
Candidate of Pedagogic Sciences, Associate Professor*

УДК 811.111 (043.2)

Бесараб А.В.

Національний авіаційний університет, м. Київ

ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ З ВИКОРИСТАННЯМ ПОЗИТИВНОГО ДОСВІДУ ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇН

У нашому суспільстві освіта відіграє ключову роль, адже за її допомогою в особистості формуються важливі якості, необхідні для її подальшої професійної діяльності.

Досвід інших країн можна впроваджувати в освітні процеси України, тим самим покращуючи якість навчання у ЗВО і збільшувати кількість кваліфікованих фахівців у майбутньому. Ця тема дуже актуальна та вимагає уваги до себе, адже для великих досягнень в майбутньому освітні процеси повинні розвиватись та розширювати свої кордони вже сьогодні. Потрібно надавати освітньому процесу творчого характеру, впроваджувати нові освітні моделі, але відсутність плану інтернаціоналізації освіти призводить до повільних темпів розвитку міжнародних освітніх програм і в результаті - об'єднання систем вітчизняної освіти та європейських країн відбувається менш ефективно.

Проголошений нашою країною курс на євроінтеграцію потребує зокрема долучення до європейського освітнього простору. Існують уже певні зрушення в українській системі вищої освіти, адже наша країна намагається запозичувати іноземний досвід та оволодівати новими технологіями. Підтвердженням цього є існування в українських університетах одних і тих же освітніх ступенів згідно з Болонським процесом. Головна суть Болонського процесу - це відкрити доступ для студентів і викладачів в межах Європи, в налагодженні співпраці між країнами і створенні загального освітнього простору. Варті уваги напрацювання європейських країн, де у вищій освіті панівне становище має практична частина професійної підготовки. Готуючись до вступу, абітурієнт уже повинен мати певні знання та інформацію про майбутню професію, а в університеті отримують більше практичних навичок. Така система характерна вищій освіті Данії, де головне завдання студента в оволодінні освітою - набрати більше практичного досвіду. Заняття проходять в групах, тому що під час роботи важливо спілкуватись один з одним, вчитись знаходити компроміси та розвивати вміння співпрацювати з будь-ким. Для майбутнього професіонала будь-якої галузі вкрай важливо відчутти специфіку роботи на власному досвіді та мати поняття про її особливості. Зокрема для психолога практика вкрай важлива. Часто в студентів бувають проблеми з невпевненістю у своїх силах та відчуттям неготовності чи неობізнаності, адже розуміння матеріалу не завжди свідчить про те, що він зможе використати його в житті, тому акцент на практиці є доцільним рішенням.

Не може не привернути увагу методика «зворотнього зв'язку» в навчанні. У європейських ЗВО ввійшла в буденність практика, яка означає, що після лекції кожен студент має написати на пошту викладача свої враження, думки про матеріал. Вимога feedback була б актуальним нововведенням для українських освітан, особливо на дистанційній формі навчання, адже тоді рівень уважності та зосередженості студентів на заняттях буде значно вищим.

Гарним прикладом є дуальна форма здобуття професійної освіти у Німеччині, коли теоретичний матеріал опановується в університеті з викладачем, а практична частина професійної підготовки реалізується в установі, де студент працює за фахом. Під час навчання теоретичну дисципліну читає викладач в університеті, а дисципліни професійного призначення викладають керівники з установи. Такий підхід дуже відрізняється від «практичних відпрацювань», адже він забезпечує не лише закріплення теорії на практиці, а саме навчання в умовах виробництва. Також в німецьких університетах відбуваються екскурсії для набування фахового досвіду. Студенти старших курсів можуть залучатись до різного виду тьюторської роботи з молодшими студентами і отримують за це платню. В нашій державі існує така практика, проте вона є не дуже поширеною і не забезпечена документально.

Цікавим надбанням німецьких ЗВО є також те, що в навчальних планах обов'язкові дисципліни для складання сесії відсутні. Студенти самостійно вирішують, з яких дисциплін їм скласти іспит. Якщо йому важко його скласти, то це можна зробити в наступному семестрі, тобто надається додатковий час для доопрацювання. Мені здається, така можливість повинна надаватись в кожному університеті, так студенти не відчували б себе обмеженими в часі, і якість виконаної роботи була б значно вищою.

У таких країнах як Німеччина, Франція, Польща існує поняття «академічної свободи». Мова йде про систему, що дозволяє самостійно вибирати перелік дисциплін, які б студенту було цікаво вивчати. Також у Франції є можливість із запропонованого навчального часу скласти особистий графік, який би підходив під його ритм життя. Такий досвід був би дуже актуальний для студентів і точно прижився б в українських ЗВО, адже більшість студентів намагаються поєднувати навчання з роботою, тому інколи доводиться обирати, що є більш важливим. За допомогою цього введення студенти могли б ефективніше розвиватись у різних сферах і зробити якісніший вибір свого майбутнього працевлаштування.

Цікавим є досвід Данії щодо вступу до закладів вищої освіти: існує не звична для нас особливість, яка полягає в необов'язковості вступу до ЗВО після закінчення школи, тому що є розуміння необхідності приділення собі часу для того, щоб розібратись у своїх інтересах, відпочити, спробувати себе в різних напрямках та обрати цікаву для себе професію. Українці не втрачають час на подібні речі і вступають до ЗВО на обрану спеціальність, яка потім стає зовсім не цікава, в результаті чого збільшується кількість відрахувань з університетів. Щодо оцінювання, данські студенти після кожного заняття отримують лише певне враження і встановлюють зворотній зв'язок щодо якості викладання, оцінювання здійснюється на екзаменах двічі на рік. Така система зовсім не зрозуміла вітчизняним університетам, але, можливо, вона була б ефективною, адже студенти розвивали б свою відповідальність, не відчували напругу та тривожність за оцінки.

Французька система вищої освіти відрізняється від вітчизняної за багатьма параметрами. По-перше, навчання бакалаврів триває всього 3 роки. По-друге, введена 20-бальна система оцінювання, в якій прохідний бал-10. Це допомагає викладачеві бути неупередженим і оцінювати студента об'єктивно. ЗВО Франції зорієнтовані на вивчення іноземних мов. Навчальними планами передбачено опанування 2-х мов обов'язково і ще потрібно безкоштовно обирати ті мови, які цікавлять студента. Це дуже розширяє їхній вибір професії на ринку праці. По-третє, студенти французьких університетів мають більше канікул, ніж українці. Там навчальний рік починається з вересня або жовтня, залежно від університету, також є осінні та весняні канікули, де студенти мають час приділити увагу підготовці до екзаменів. У кінці грудня - на початку січня розпочинаються зимні канікули, а літні - у травні чи червні після складання іспитів. Така кількість канікул позитивно впливає на моральний стан студента, адже він має можливість більше відпочивати та готуватись до іспитів, не відволікаючись на поточні завдання, які потрібно виконувати під час навчання. Це дуже корисний досвід, який потрібен українській системі вищої освіти у вітчизняних ЗВО було б більш доцільним під час вивчення англійської мови б обговорювати різні теми, влаштовувати цікаві заходи, дивитись фільми без перекладу, а не просто викладати теорію без мотиваційного контексту.

Зупинимось на особливостях вищої освіти Франції та Великобританії, де ЗВО ніколи не затверджують навчальні плани підготовки фахівців, не обговоривши його з роботодавцями. Це потрібно для того, щоб вимоги співпадали із знаннями,

які отримують студенти. Таке нововведення має бути на першому місці в плані реформації нашої освіти.

Дотримання субординації між викладачем і студентом – найважливіший аспект, який відрізняє вітчизняні ЗВО та європейські. Ті студенти, які вступають за кордон на навчання, одразу помічають різницю у стосунках між викладачем і студентом. Європейському викладачеві цінною є особистість студента. Недопустимим є ставлення, що базується на приниженні честі і гідності студента, оскільки воно підлягає неодмінному покаранню. Шкода, що в українських ЗВО така практика є поширеною в будь-яких формах.

Отже, освіта - це відкрита система, і Україна ні в якому разі не повинна бути закритою, адже об'єднання освітніх систем різних країн може привести до розвитку єдиної освітньої системи найвищого рівня в Європі.

Список літератури

1. Балабанов К.В. Основні тенденції розвитку освіти і науки в Європейському Союзі. Веб-сайт. URL: www.nbuv.gov.ua/Portal/soc_gum/Prvs/2009_3/1047.pdf (дата звернення: 01.12.2021)

2. Вакуленко Т.І. Становлення та розвиток системи підвищення кваліфікації вчителів Німеччини: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня кандидата пед. наук: спец. 13.00.01. Київ, 1995. 19 с.

3. Коваленко С.М. Тенденції розвитку освіти дорослих в Англії (остання чверть ХХ – початок ХХІ століття) : дис. кандидата пед. наук : 13.00.01. Суми, 2005. 186 с.

4. Поберезьська Г.Г. Тенденції розвитку вищої освіти країн Західної Європи та України : дис. Кандидата пед. наук : 13.00.01. Київ, 2005. 180 с.

5. Романенко О.В. Реформування професійної підготовки майбутніх учителів середніх навчальних закладів Франції. Кривий Ріг, 2007. 216 с.

6. Синенко С.І. Розвиток післядипломної педагогічної освіти в країнах Західної Європи (Англія, Франція, Німеччина) : дис. кандидата пед. наук: 13.00.04. Київ, 2002. 168 с.

*Науковий керівник: Барановська Л.В.,
д-р пед. наук, професор*

УДК 378.018.8:159.9-051(043.2)

Бондар М.С.

Національний авіаційний університет, Київ

ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ В УКРАЇНІ

У професійній сфері України щороку відбуваються динамічні зміни, зумовлені трансформаціями суспільного та економічного життя країни. Змінюються й підходи до підготовки сучасних фахівців, технології їх формування, модернізується й зміст їхньої освітньої діяльності. Усе це торкнулось і процесу професійної підготовки майбутніх психологів. Ми вважаємо, що це дуже складний процес, і можуть виникати певні проблеми чи